

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 174. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639965675632/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

- 35 *Julius Cæsars Kone*: Der tænkes her på den romerske statsmand og hærfører, Gajus Julius Cæsar's (ca. 100 f.Kr. - 44 f.Kr.) anden hustru, Pompeia. Da hun blev mistænkt for at have haft et forhold til politikeren Clodius - fordi han i forelskelse havde forklædt sig som kvinde og sneget sig ind til hende ved en religiøs kvindefest for Bona Dea - lod Cæsar sig skille fra hende. Jfr. forfatteren Svetonius' (2. årh. e.Kr.) Cæsar-biografi »Divus Julius«, kap. 6. Da Cæsar ved en senere lejlighed blev indkaldt som vidne imod Clodius, nægtede han i retten ethvert kendskab til sagen, »og da han blev spurgt, hvorfor han da havde skilt sig fra sin hustru, svarede han: fordi jeg mener, at de der hører mig til lige så vel må være fri for mistanke som for brøde« (sammesteds kapitel 74. Dansk oversættelse ved A.B. Drachmann). Biehls drejede brug af denne ofte citerede passage er karakteristisk for hendes humor.
- 39 *Bernstorff*: statsmanden Johan Hartvig Ernst Bernstorffs (1712-1772) vigtigste periode i dansk politik var tiden fra 1751 til 1770, hvor han var leder af Det tyske Kancelli, en stilling der nærmest svarede til den nuværende udenrigsministerpost. Han førte her en freds- og neutralitetspolitik, som i mange sammenhænge var gavnlig for Danmark. Mindre held havde han som leder af Kommercekollegiet, der tog sig af handelsspørgsmål, hvor han, indtil han trak sig tilbage i 1767, førte en strengt merkantilistisk politik. I socialpolitiske sager var Bernstorff overvejende konservativ i sin holdning (en undtagelse er dog landbopolitikken). Ingen borgerlige embedsmænd blev udpeget af ham, der så det som en vigtig opgave at bevare fødselsadelens privilegier. Under Frederik V havde han, takket være sit meget gode forhold til A. G. Moltke (se index) meget stor indflydelse. Under Christian VII blev hans position rokket, dog forblev han længe den væsentligste bremse på Struensees magtovertagelse. I september 1770 blev han af Christian VII »fritaget« for næsten alle sine offentlige poster og søgte derefter omgående sin afsked fra de resterende. Det er dette »fald« Biehl beklager.